

Poezia

Mirimirela

Când creierul se-mbată
De amintirea șoaptei
Și mintea-i acrobată
Prin florile de tei,

Când inima-i regină
Și poruncește gurii
Să guste din lumină,
Reverberând-o firii

Când în căușul palmei
Se zbat în aripi fluturi
Mânați de spaima foamei
A dulcilor săruturi,

Când sufletul clădește
Palate de uimire
Și-n taină chibzuiește
La ochii de safire,

Se naște-o confidentă
Ce-ți lasă ca amprentă
O mică fantezie.
Se cheamă... poezie.